

Чл. 613. При извършването на смъртното наказание присъствува и сждебния лѣкаръ, който, щомъ констатира, че наказаното лице е прѣстанало да живѣе, съобщава на полицията да се распореди за погребението му; ако нѣма сждебенъ лѣкаръ, то тая длѣжностъ се извършва отъ гражданския, окръжния, военния или отъ нѣкой военно-практикующъ лѣкаръ.

Чл. 614. Осжденитѣ на тъмниченъ затворъ или на запиране се испращатъ въ мѣстнитѣ или въ по близкитѣ, опрѣдѣлени за затворъ или запиране мѣста. На началството на тия мѣста се испращатъ прѣписи отъ постановенитѣ за осжденитѣ присѣди.

Чл. 615. Въ мѣстата на строгия тъмниченъ затворъ, непразнитѣ жени до ражданието имъ, а родилкитѣ до истичанието на шестъ недѣли слѣдъ ражданието, се освобождаватъ отъ работение; слѣдъ този срокъ за ония жени, които държатъ при себѣ гърднитѣ си дѣца работението се улѣснява въ такава мѣрка, колкото е това нужно да се прѣдупрѣди възможната врѣда за майката или гърдното ѝ дѣте.

Чл. 616. Присѣдитѣ, на които, въ прѣдвиденитѣ въ наказателния законъ случаи, сждътъ е постановилъ обнародванието, се испращатъ отъ прокурора за обнародване въ Държавния Вѣстникъ за смѣтка на осжденитѣ.

Глава III.

Сждебни разноси.

Чл. 617. Всичкитѣ разноси по углавнитѣ дѣла ставатъ отъ суммитѣ, които се намиратъ въ распорѣжданieto на правителството. При изпълнението на присѣдитѣ, разнос-